

Sygn. akt II K 984/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Małgorzaty Horoszko – Chojnackiej

po rozpoznaniu dnia 12 lutego 2018 r. , 26 marca 2018 r. , 22 maja 2018 r. , 20 sierpnia 2018 r. i 22 października 2018 r. na rozprawie w L. sprawy :

S. P. (1), syna I. i A. z d. S. , ur. (...) w N.

oskarżonego o to że :

w dniu 01 czerwca 2014 roku w msc. K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z L. W., R. J. oraz innymi nieustalonymi dotychczas osobami wziął udział w pobiciu D. D. (1), który w wyniku uderzenia pięścią po twarzy, kopania po głowie, tułowi oraz nogach doznał obrażeń ciała w postaci złamania wieloodłamowego żuchwy - trzonu w okolicy zębów 41, 42 i lewego kąta, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała pokrzywdzonego trwającym dłużej niż 7 dni i narażało go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art.156§1kk lub art.157§1kk, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art.158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego S. P. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata J. Ł. kwotę 2066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych czterdzieści groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego S. P. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
3. Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 984/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 maja 2014 roku w K. przy ul. (...) odbyło się ognisko z okazji awansu drużyny piłkarskiej klubu (...) do wyższej klasy rozgrywek. (...) to które rozpoczęło się około godziny 21:30 i było zorganizowane m.in. R. J. prezesa klubu piłkarskiego (...) oraz L. W. i jego żonę D. W.. Po godzinie 22:00 na to ognisko przyszedł również znajdujący się pod zaczem wpływem alkoholu pokrzywdzony D. D. (1), ale został z niego wyproszony przez L. W. gdyż nie był z jednym z zaproszonych gości . Doszło do kłótni między pokrzywdzonym D. D. (1) a L. W. do której włączyła się również D. W. . Pokrzywdzony D. D. (1) podczas tej kłótni zaczął wyzywać D. W. słowami wulgarnym , a ta uderzyła pokrzywdzonego D. D. (1) w twarz trzymaną w ręku kielbasą. Pokrzywdzony D. D. (1) został też uderzony w twarz

przez L. W. na skutek czego stracił równowagę i się przewrócił na ziemię . Następnie doszło do szarpaniny pomiędzy L. W. a pokrzywdzonym D. D. (1), w trakcie której pokrzywdzony D. D. (1) uderzył L. W. pięścią w twarz, powodując u niego zasinienie okolicy oka. Następnie pokrzywdzony D. D. (1) uciekł z miejsca zdarzenia . W ognisku organizowanym przez klub (...) nie brał jednak udziału oskarżony S. P. (1) , który nie należał do tego klubu i nie został zaproszony na tą imprezę . W wyniku zdarzenia w dniu 31 maja 2014 r. pokrzywdzony D. D. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu powierzchniowego – stłuczenie twarzy – okolicy policzka po stronie lewej stanowiącego naruszenie narządów ciała na czas poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. (k. 110 akt II K 1078/14) .

Gdy opuchlizna na oku L. W. zrobiła się coraz większa, postanowił on poszukać pokrzywdzonego D. D. (1) żeby się z nim rozmówić, jak również pokazać jego matce B. D. (1), co mu zrobił jej syn. L. W. wraz ze swoją żoną D. W., R. J., R. W., M. T. oraz kilku nieustalonych uczestników w/w ogniska wśród których nie było oskarżonego S. P. (1) udali się na poszukiwania w miejscowości K. pokrzywdzonego D. D. (1) . Najpierw udali się na ul. (...) w miejscowości K. do domu w którym mieszkał pokrzywdzony D. D. (1) . W dniu 01 czerwca 2014 roku między godziną 00:00 a 01:00 do domu pokrzywdzonego D. D. (1) wszedł L. W. i zapytał jego matkę B. D. (1) czy pokrzywdzony znajduje się w domu i pokazał jej swoje podbite oko, mówiąc iż został uderzony przez pokrzywdzonego D. D. (1) . B. D. (1) poinformowała jednak L. W. że D. D. (1) nie ma w domu. Następnie ta cała grupa, za wyjątkiem M. T., udała się w stronę domu A. Ż. (1), kolegi pokrzywdzonego, u którego ten często przebywał . Na tej posesji jednak również nie znaleźli pokrzywdzonego D. Ż. . Następnie grupa ta poszła do domu B. O. jednak również na tej posesji nie znaleziono pokrzywdzonego D. D. (1) .

Wówczas L. W. i R. J. podjęli decyzję że wszyscy wracają na ognisko . W trakcie drogi powrotnej, zauważyli że pokrzywdzony D. D. (1) siedzi na ławce na podwórku posesji rodziny S. w towarzystwie (...) oraz K. S. (1). Na podwórko tej posesji weszli m.in. R. J. i L. W. oraz kilka nieustalonych osób wśród których nie było jednak oskarżonego S. P. (1) . Doszło do kłótni pomiędzy pokrzywdzonym D. D. (1) a L. W. i R. J. , w trakcie której L. W. i R. J. kilka razy uderzyli pokrzywdzonego D. D. (1) w twarz i próbowali wyprowadzić go z terenu posesji. Pokrzywdzony D. D. (1) zaczął uciekać w kierunku swojego domu jednak R. J. i L. W. oraz pozostałe osoby postanowiły go już nie gonić .

W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzony D. D. (1) doznał złamania wieloodłamowego żuchwy - trzonu w okolicy zębów 41, 42 i lewego kąta, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała trwającym dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. . Obrażenia jakie odniósł pokrzywdzony D. D. (1) naraziły go na nastąpienie skutku określonego art. 157 § 1 k.k. (k. 110 akt II K 1078/14) .

Zebrane w sprawie dowody nie pozwalają jednak stwierdzić by w pobiciu pokrzywdzonego D. D. (1) uczestniczył oskarżony S. P. (1) .

Prawomocnym postanowieniem z dnia 21 stycznia 2016 r. sygn. akt II K 1078/14 zostało na podstawie art. 59a § 1 k.k. umorzone postępowanie odnośnie czynu z art. 158 § 1 k.k. wobec oskarżonych L. W. , D. W. i R. J. , zaś postępowanie wobec oskarżonego S. P. (1) zostało wyłączone do odrębnego postępowania (k. 338-339 akt II K 1078/14) .

Oskarżony S. P. (1) ma ukończone 26 lat, jest kawalerem , obecnie odbywa karę pozbawienia wolności , nie ma nikogo na utrzymaniu , był karany (k. 336- 337) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo . Z opinii sądowno psychiatrycznych sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 04 października 2016 r. (k. 180-182) wynika iż u oskarżonego S. P. (1) nie stwierdzono choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego. U oskarżonego rozpoznano nieprawidłowy rozwój osobowości , obniżenie funkcji intelektualnych na pograniczu normy . Stan psychiczny oskarżonego S. P. (1) odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem (poczytalność nie budzi wątpliwości) . Oskarżony S. P. (1) może brać udział w postępowaniu karnym. Z uwagi na obniżenie funkcji poznawczych wskazana byłaby pomoc prawna .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonego S. P. (1) (k. 1055 akt II K 1078/14 , k. 44 i k. 319), zeznań świadków : L. W. (k. 68-70 i k. 331) , D. W. (k. 70-72 i k. 331) , R. J. (k. 45-47 i k. 332) , R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14 , k. 72-73 i k. 352) , B. D. (1) (k. 9-10 i k. 67 akt II K 1078/14 , k. 47-48 i k. 350-351) , M. M. (k. 16 akt II K 1078/14 , k. 86 i k. 351) , A. Ż. (2) (k. 37 akt II K 1078/14 , k. 86-87 i k. 351) ,

K. Ł. (k. 205-206 akt II K 1078/14 , k. 72 i k. 351-352) , A. P. (k. 26) , T. K. (k. 120 akt II K 1078/14 i k. 388) , M. T. (k. 86 akt II K 1078/14 i k. 213) , A. O. (k. 89 akt. II K 1078/14) , A. Ż. (1) (k. 105 akt II K 1078/14) i M. J. (k. 221 akt II K 1078/14) oraz dokumentów w postaci : kserokopii opinii sądowo - psychiatrycznej (k. 15-17) , karty karnej (k. 40-41, k. 205-206 , k. 316, k. 366- 367) , wydruku z NOE SAD (k. 313-315) , opinii sądowo- psychiatrycznej (k. 180-182) i dokumentów z akt II K 1078/14 : karty informacyjnej (k. 8) , opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 29, k. 110) , dokumentacji medycznej (k. 39-62) , zdjęcia (k. 69) , protokołu zatrzymania (k. 122, k. 126) , danych osobo – poznawczych (k. 164-167) , odpisu wyroku (k. 185-187) , wydruku z NOE SAD (k. 273-279) , postanowienia Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny (k. 338-339) oraz częściowo zeznań świadków : D. D. (1) (k. 2 i k. 93 akt II K 1078/14) , K. S. (1) (k. 129 akt II K 1078/14) i K. S. (2) (k. 124 akt II K 1078/14 i k. 139-140) .

Oskarżony S. P. (2) stanął pod zarzutem , iż w dniu 01 czerwca 2014 roku w msc. K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z L. W., R. J. oraz innymi nieustalonymi dotychczas osobami wziął udział w pobiciu D. D. (1), który w wyniku uderzenia pięścią po twarzy, kopania po głowie, tułowiu oraz nogach doznał obrażeń ciała w postaci złamania wieloodłamowego żuchwy - trzonu w okolicy zębów 41, 42 i lewego kąta, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała pokrzywdzonego trwającym dłużej niż 7 dni i narażało go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art.156§1kk lub art.157§1kk, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. .

Oskarżony S. P. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 1055 akt II K 1078/14 , k. 44 i k. 319) . Oskarżony S. P. (1) w postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień (k. 1055 akt II K 1078/14) . Na rozprawie przed Sądem w dniu 18 kwietnia 2016 r. oskarżony S. P. (1) wyjaśnił iż w nocy z 31 maja na 01 czerwca 2015 r. był najprawdopodobniej w domu i nie uczestniczył w tym ognisku . Nie brał również w udziału w pobiciu pokrzywdzonego D. D. (1) . Następnie oskarżony S. P. (1) opisał na czym polega jego konflikt z pokrzywdzonym D. D. (1) i kiedy i z jakich powodów się on zaczął (k. 44) . Natomiast na rozprawie w dniu 12 lutego 2108 r. oskarżony S. P. (1) odmówił składania wyjaśnień i potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia (k. 319) .

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego S. P. (1) zwłaszcza odnośnie faktu nie uczestniczył w ognisku zorganizowanym przez klub (...) i w nocy z 31 maja na 1 czerwca 2014 r. nie brał udziału w pobiciu pokrzywdzonego D. D. (1) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : L. W. (k. 68-70 i k. 331) , D. W. (k. 70-72 i k. 331) , R. J. (k. 45-47 i k. 332) , R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14 , k. 72-73 i k. 352) , B. D. (1) (k. 9-10 i k. 67 akt II K 1078/14 , k. 47-48 i k. 350-351) , A. Ż. (2) (k. 37 akt II K 1078/14 , k. 86-87 i k. 351) , T. K. (k. 120 akt II K 1078/14 i k. 388) , M. T. (k. 86 akt II K 1078/14 i k. 213) i K. S. (2) (k. 124 akt II K 1078/14 i k. 139-140) . Z wyżej wskazanych dowodów , zwłaszcza z zeznań świadków : L. W. (k. 68-70 i k. 331) , D. W. (k. 70-72 i k. 331) , R. J. (k. 45-47 i k. 332) , R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14 , k. 72-73 i k. 352) , B. D. (1) (k. 9-10 i k. 67 akt II K 1078/14 , k. 47-48 i k. 350-351) , A. Ż. (2) (k. 37 akt II K 1078/14 , k. 86-87 i k. 351) i T. K. (k. 120 akt II K 1078/14 i k. 388) wynika iż oskarżony S. P. (1) nie uczestniczył w ognisku organizowanym przez klub (...) i nie znajdował się w grupie osób która szukała pokrzywdzonego D. D. (1) w miejscowości K. po tym jak ten uderzył w twarz L. W. . Należy ponadto wskazać iż z zeznań świadków: L. W. (k. 68-70 i k. 331) , D. W. (k. 70-72 i k. 331) , R. J. (k. 45-47 i k. 332) , R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14 , k. 72-73 i k. 352) wynika wprost iż oskarżonego S. P. (1) nie było na posesji państwa S. , a pokrzywdzony D. D. (1) został na tej posesji uderzony w twarz tylko przez L. W. i R. J. . Fakt ten potwierdzają również zeznania świadka K. S. (2) (k. 124 akt II K 1078/14 i k. 139-140) z których wynika iż oskarżony S. P. (1) podczas zdarzenia na podwórku posesji państwa S. nie uderzył pokrzywdzonego D. D. (1) . Fakt ten potwierdzają również pośrednio zeznania świadka B. D. (1) z których wynika iż relacji swojego syna D. D. (1) wie że oskarżony S. P. (2) go nie bił (k.350-351) . Należy wskazać iż świadkowie ci nie mieli powodów w tym zakresie zeznawać nieprawdy dotyczy to zwłaszcza zeznań świadków K. S. (2) i B. D. (1) . Należy stwierdzić iż jedyną osobą wskazującą na fakt iż oskarżony S. P. (1) brał udział w pobiciu pokrzywdzonego D. D. (1) i uderzył go w twarz , a później był w grupie osób które kopaly go leżącego na ziemi z zakryta rękoma głową jest pokrzywdzony D. D. (1) . Zeznań świadka K. S. (1) wynika

wyłącznie iż oskarżony S. P. (1) uderzył razem z L. W. pokrzywdzonego pięścią w twarz . Faktu tego nie potwierdzają jednak zeznania świadka K. S. (2) , który zaprzeczył by w tej sytuacji również oskarżony S. P. (1) bił pokrzywdzonego D. D. (1) . Tym samym wyżej wskazane dowodów potwierdzą prawdziwość wyjaśnień oskarżonego S. P. (1) w zakresie jakim nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu . Wynika z nich bowiem wprost iż oskarżony S. P. (2) nie popełnił zarzucanego mu czynu z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków: L. W. , D. W. , R. J., R. W., B. D. (1) , M. M. , A. Ż. (2), K. Ł. , A. P. , T. K. , M. T. , A. O., A. Ż. (1) i M. J. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadków L. W. (k. 68-70 i k. 331) , D. W. (k. 70-72 i k. 331) , R. J. (k. 45-47 i k. 332) i R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14 , k. 72-73 i k. 352) wynika jaki przebieg miały wydarzenia z nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. i w jakich okolicznościach i przez kogo został pobity pokrzywdzony D. D. (1) . Z zeznań tych świadków wynika iż tej nocy było organizowane w K. ognisko dla członków klubu (...) którego prezesem był R. J. . Po rozpoczęciu tego ogniska przyszedł na nie znajdujący się pod wpływem alkoholu D. D. (1) , który został z tego ogniska wyproszony przez L. W.. Wtedy doszło do kłótni pomiędzy L. W., D. W. a pokrzywdzonym D. D. (1) podczas której D. D. (1) zaczął wyzywać D. W. słowami wulgarnymi a ta uderzyła go kielbasą . Następnie doszło do szarpaniny między D. D. (1) a L. W. podczas której D. D. (1) uderzył L. W. pięścią w twarz powodując opuchliznę pod okiem . Z dalszych zeznań świadków L. W. , D. W. , R. J. i R. W. wynika iż po tym jak opuchlizna pod okiem L. W. zaczęła się powiększać postanowili poszukać D. D. (1) z grupą osób biorących udział w ognisku wśród których nie było jednak oskarżonego S. P. (1) . Następnie udali się do domu pokrzywdzonego D. D. (1) by porozmawiać z jego matką B. D. (1) , jednak D. D. (1) nie było w domu . Po przeszukaniu kilku miejsc gdzie mógł przebywać pokrzywdzony D. D. (1) wracali już na ognisko kiedy zobaczyli go na posesji państwa S. . Po wejściu na tą posesję wywiązała się kłótnia pomiędzy pokrzywdzonym D. D. (1) a L. W. i R. J. podczas której D. D. (1) został kilka razy uderzony w twarz . Podczas tego zdarzenia na posesji państwa S. nie było jednak z nimi oskarżonego S. P. (1). Następnie pokrzywdzony D. D. (1) uciekł z posesji państwa S. a oni go nie gonili tylko wrócili na ognisko . Należy wskazać iż z zeznań świadków L. W. , D. W. , R. J. i R. W. wynika kategorycznie iż oskarżony S. P. (1) , nie uczestniczył w tym ognisku , nie znajdował się w grupie osób która szukała pokrzywdzonego D. D. (1) , nie było go na posesji państwa S. i nie uczestniczył on w pobiciu pokrzywdzonego D. D. (1) . Należy wskazać iż świadkowie ci nie mają żadnego powodu by w tym zakresie zeznawać nieprawdę . Ponadto w tym zakresie zeznania tych świadków ściśle korespondują z zeznaniami świadków : A. Ż. (2) (k. 37 akt II K 1078/14 , k. 86-87 i k. 351) , T. K. (k. 120 akt II K 1078/14 i k. 388) i M. T. (k. 86 akt II K 1078/14 i k. 213) .

Z zeznań świadka B. D. (1) matki pokrzywdzonego D. D. (1) wynika iż je syn przebywa obecnie w Anglii razem z K. S. (1) i K. S. (2) , nie zna jednak ich konkretnego adresu (k. 350) . Opisując zdarzenia z nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. świadek B. D. (1) stwierdziła iż przyszedł do niej L. W. wraz z osobami z klubu (...) wśród których nie widziała oskarżonego S. P. (2) i L. W. poinformował ją że jej syn D. D. (1) go uderzył . Następnie gdy do domu wrócił jej syn D. D. (1) okazało się że ma złamaną szczękę . Z relacji jej syna wynikało iż został pobity przez L. W. i R. J. oraz osoby z klubu (...) . Następnie z zeznań świadka B. D. (2) wynika jak wyglądała hospitalizacja i leczenie jej syna D. D. (1) (k. 9-10 i k. 67 akt II K 1078/14 , k. 47-48) . Opisując w swoich zeznaniach na rozprawie przed Sądem rolę oskarżonego S. P. (1) w pobiciu jej syna D. D. (1) świadek B. D. (1) wskazała iż z relacji syna wie iż oskarżony S. P. (1) nie bił jej syna D. D. (1) , zagroził mu tylko drogę żeby ten nie mógł uciec . W rozmowie z nią oskarżony S. P. (1) zaprzeczył by bił pokrzywdzonego D. D. (1). Należy wskazać iż świadek B. D. (1) kategorycznie stwierdziła iż oskarżony S. P. (1) nie bił podczas tego zdarzenia jej syna D. D. (1) (k. 350-351) .

Z zeznań świadka M. M. – siostry B. D. (1) wynika kiedy i w jakich okolicznościach dowiedziała się o pobiciu pokrzywdzonego D. D. (1) . Świadek M. M. opisała co robiła w nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. . Z zeznań tego świadka wynika iż wtedy nie widziała oskarżonego S. P. (1) (k. 16 akt II K 1078/14 , k. 86 i k. 351) .

Z zeznań świadka A. Ż. (2) wynika iż w nocy z 31 maja 2014 r. na 01 czerwca 2014 r. na jej posesję weszła grupa osób szukająca pokrzywdzonego D. D. (1) , wśród której byli L. W. i R. J. . Osoby te nie znalazły pokrzywdzonego doszło

jednak do szarpaniny pomiędzy nią a L. W. i R. J. , którym nakazała opuszczenie posesji . Z zeznań tego świadka nie wynika iż wśród osób które przyszły na jej posesje był oskarżony S. P. (1) (k. 37 akt II K 1078/14 , k. 86-87 i k. 351).

Z zeznań świadka K. Ł. wynika iż jaki przebieg miało ognisko zorganizowane przez Klub (...) w nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. w miejscowości K. . Z zeznań tego świadka wynika w jaki sposób na tym ognisku zachowywał się pokrzywdzony D. D. (1) i w jakich okolicznościach uderzył on w twarz L. W. . Świadek K. Ł. wskazał iż nie wie czy oskarżony S. P. (1) był na tym ognisku (k. 205-206 akt II K 1078/14 , k. 72 i k. 351-352).

Z zeznań świadka A. P. wynika iż brał udział w ognisku zorganizowanym przez Klub (...) w nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. w miejscowości K.. Na imprezie spożywał alkohol i nie wie co się później działo . O pobiciu D. D. (1) dowiedział się już po tym zdarzeniu i nic na jego temat nie wie (k. 26).

Z zeznań świadka T. K. wynika iż w nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. do jego domu przyszli R. J. wraz z kilkoma osobami , którzy szukali pokrzywdzonego D. D. (1) . Doszło do szarpaniny między R. J. a mieszkającą w jego domu B. O.. Z dalszych zeznań świadka T. K. wynika iż wśród osób które przyszły do jego domu nie było oskarżonego S. P. (1) (k. 120 akt II K 1078/14 i k. 388).

Z zeznań świadka M. T. (świadek obecnie przebywa w Niemczech) wynika iż w nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. był razem z L. W. w domu D. D. (1) , następnie był również z L. W. na posesji państwa S. . Świadek M. T. nie był w stanie stwierdzić czy wtedy z nimi był oskarżony S. P. (1) (k. 86 akt II K 1078/14 i k. 213).

Z zeznań świadka A. O. (świadek obecnie przebywa w Anglii) wynika iż w dniu 31 maja 2014 roku razem z pokrzywdzonym D. D. (1) K. S. (2) oraz K. S. (1) około godziny 22.00 spożywali alkohol. Rano od swojej matki B. O. dowiedział się iż do domu w którym mieszka byli jacyś ludzie którzy szukali D. D. (1) . Z zeznań tego świadka wynika iż nie był świadkiem pobicia pokrzywdzonego D. D. (1) i o całym zdarzeniu dowiedział się następnego dnia (k. 89 akt. II K 1078/14).

Z zeznań świadka A. Ż. (1) wynika iż w nocy z 31 maja 2014 r. na 01 czerwca 2014 r. na jego posesje weszła grupa osób szukająca pokrzywdzonego D. D. (1). Osoby te nie znalazły pokrzywdzonego doszło jednak do szarpaniny pomiędzy nim a tymi osobami . Z zeznań tego świadka wynika iż nie był świadkiem pobicia pokrzywdzonego D. D. (1) i o całym zdarzeniu dowiedział się następnego dnia (k. 105 akt II K 1078/14).

Natomiast świadek M. J. w swoich zeznaniach wskazał iż w nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. brał udział w ognisku zorganizowanym przez Klub (...) w miejscowości K.. Nie wie czy w tej imprezie brali udział pokrzywdzony D. D. (1) i oskarżony S. P. (1) bo ich nie zna (k. 221 akt II K 1078/14).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka M. T. (k. 78-79) to nie mają one żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy .

Świadek D. D. (1) – pokrzywdzony w niniejszej sprawie (świadek ten obecnie przebywa w Anglii i nie jest znany jego adres do korespondencji – k. 350) w swoich zeznaniach wskazał iż w dniu 31 maja 2014 roku około godziny 22.00. w miejscowości K. spożywał alkohol w domu A. O. razem z nim , K. S. (2) i K. S. (1) . Następnie wspólnie z K. S. (1) poszli na boisko piłkarskie . Tam trwało ognisko i on chciał przywitać się z jego uczestnikami , doszło jednak do kłótni pomiędzy nim a L. W. . Podczas tej kłótni został otoczony przez grupę kilku osób i ktoś z tej grupy uderzył go w twarz . Następnie dalszym ciągu kłócił się z L. W. który zarzucił mu kradzież telewizora . Podczas tej kłótni L. W. uderzył go w twarz , a on mu oddał i też uderzył go w twarz . Świadek D. D. (1) stwierdził również że został podczas tego zdarzenia uderzony w twarz również przez D. W. . Z dalszych zeznań świadka D. D. (1) wynika iż następnie uciekł w stronę posesji państwa S. i był goniony przez L. W. , R. J. i kilka innych osób. Po pewnym czasie gdy przebywał na

podwórku posesji państwa S. razem z K. S. (2) i K. S. (1) na podwórko to weszli L. W. i oskarżony S. P. (1) i został przez nich uderzony pięścią w twarz. Następnie on uciekł z tej posesji, a L. W. i oskarżony S. P. (1) pobiegli za nim. Gdy biegł on w stronę swojego domu drogę zajeżdżał mu samochód z którego wyszedł R. J. i kilku zawodników klubu (...). On widząc to chcąc chronić głowę położył się na ziemi i zakrył rekami głowę i wtedy był kopany po całym ciele przez kilka osób wśród których byli L. W., R. J. i oskarżony S. P. (1). Następnie świadek D. D. (1) opisał jakie obrażenia doznał w wyniku tego zdarzenia oraz jak wyglądało jego leczenie i hospitalizacja (k. 2 i k. 93 akt II K 1078/14).

Z zeznań świadka K. S. (1) (świadek ten obecnie przebywa w Anglii i nie jest znany jego adres do korespondencji – k. 350) wynika iż w nocy z 31 maja 2014 roku na 01 czerwca 2014 r. udała się wraz pokrzywdzonym D. D. (1) na boisko piłkarskie w miejscowości K. gdzie urządzane było się ognisko. D. D. (1) podszedł do osób znajdujących się na tym ognisku i wtedy został dwukrotnie uderzony w twarz przez L. W.. D. D. (1) podczas tego zdarzenia nie uderzył L. W., a następnie razem wrócili do jej domu. Podczas drogi powrotnej dowiedziała się od D. D. (1) że L. W. chodziło o kradzież telewizora, której miał dokonać D.. Z dalszych zeznań K. S. (1) wynika iż gdy byli już na podwórku jej posesji na podwórko weszli L. W. i jego żona, R. W., oskarżony S. P. (1) oraz kilka innych osób. L. W. i oskarżony S. P. (1) zaczęli bić pokrzywdzonego D. D. (1) pięściami po twarzy (k. 129 akt II K 1078/14).

Natomiast świadek K. S. (2) (świadek ten obecnie przebywa w Anglii i nie jest znany jego adres do korespondencji – k. 350) w swoich zeznaniach wskazał iż w nocy z 31 maja 2014 roku na 01 czerwca 2014 r. gdy przebywał na podwórku swojej posesji w K. wraz z pokrzywdzonym D. D. (1) i swoją siostrą K. S. (1) na podwórko weszło kilka osób w tym L. W. i oskarżony S. P. (1). L. W. podszedł do D. D. (1) uderzył go pięścią w twarz. Świadek K. S. (2) wskazał iż oskarżony S. P. (1) nie bił pokrzywdzonego D. D. (1) i tylko stał wraz z innymi osobami. Pokrzywdzonego uderzył tylko L. W. (k. 124 akt II K 1078/14 i k. 139-140).

Jeżeli chodzi o zeznania świadka D. D. (1) to zasługuje na wiarę ta część jego zeznań w której stwierdził iż podczas kłótni z L. W. i jego żoną D. W. podczas ogniska w K. w nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. został uderzony przez D. W. i L. W. oraz uderzył w twarz L. W. a następnie uciekł z tego ogniska. Na wiarę zasługuje również ta część zeznań świadka D. D. (1) z których wynika iż później tej nocy na posesji państwa S. został uderzony pięścią w twarz przez L. W.. Jeżeli chodzi o zeznania świadka K. S. (1) to zasługuje na wiarę ta część jej zeznań w której stwierdził iż D. D. (1) był nocy z 31 maja na 01 czerwca 2014 r. na ognisku zorganizowanej przez klub (...) oraz że później tej nocy na podwórku jej posesji D. D. (1) został uderzony pięścią w twarz przez L. W.. Natomiast jeżeli chodzi o zeznania świadka K. S. (2) to Sąd dał im wiarę w całości poza niewielką częścią w której K. S. (2) stwierdził iż widział na podwórku swojej posesji oskarżonego S. P. (1), gdy D. D. (1) został uderzony w twarz przez L. W.. W tym zakresie zeznania świadków D. D. (1), K. S. (1) i K. S. (2) są jasne, dokładne, spójne, logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami i świadkami: L. W. (k. 68-70 i k. 331), D. W. (k. 70-72 i k. 331), R. J. (k. 45-47 i k. 332), R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14, k. 72-73 i k. 352), B. D. (1) (k. 9-10 i k. 67 akt II K 1078/14, k. 47-48 i k. 350-351) i M. T. (k. 86 akt II K 1078/14 i k. 213).

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka D. D. (1) odnośnie faktu iż podczas ogniska został uderzony w twarz przez nie ustaloną osobę oraz że na podwórku państwa S. został uderzony w twarz przez oskarżonego S. P. (1). Na wiarę nie zasługuje również ta część zeznań świadka D. D. (1) w której stwierdził po tym jak uciekł z posesji państwa S. zajeżdżał mu drogę samochód a następnie gdy leżał na ziemi zasłaniając rękami głowę był kopany po całym ciele między innymi przez L. W., R. J. i oskarżonego S. P. (1). Jeżeli chodzi o zeznania świadka K. S. (1) to nie zasługują one na wiarę w części w której opisała zachowanie pokrzywdzonego D. D. (1) podczas ogniska zorganizowanego przez klub (...). Na wiarę nie zasługuje również ta część zeznań świadka K. S. (1) w której stwierdziła iż później tej nocy jej posesji D. D. (1) został uderzony pięścią w twarz również przez oskarżonego S. P. (1). Natomiast jeżeli chodzi o zeznania świadka K. S. (2) to Sąd nie dał im wiary w niewielkiej części w której K. S. (2) stwierdził iż widział na podwórku swojej posesji oskarżonego S. P. (1), gdy D. D. (1) został uderzony w twarz przez L. W.. W tym zakresie zeznania świadków D. D. (1), K. S. (1) i K. S. (2) są niejasne, nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne. Pozostają one również w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego S. P. (1) (k. 1055 akt II K 1078/14, k. 44 i k. 319) i zeznaniami świadków: L. W. (k. 68-70 i k. 331), D. W. (k. 70-72 i k. 331), R. J. (k. 45-47 i k. 332), R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14, k. 72-73 i k. 352), B. D. (1) (k. 9-10 i k. 67 akt II K 1078/14, k. 47-48 i k. 350-351), A. Ż. (2) (k. 37 akt II K 1078/14, k. 86-87 i k.

351), T. K. (k. 120 akt II K 1078/14 i k. 388) i M. T. (k. 86 akt II K 1078/14 i k. 213) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Na wstępie należy wskazać iż nie można zweryfikować prawdziwości zeznań świadków D. D. (1), K. S. (1) i K. S. (2) podczas bezpośredniego ich przesłuchania na rozprawie przed Sądem ponieważ świadkowie ci obecnie przebywają w Anglii i nie jest znany adres ich pobytu oraz okoliczność czy osoby te mają zamiar wrócić do Polski – co wynika z zeznań świadka B. D. (1) (k. 350). Należy zauważyć iż z zeznań świadków L. W. (k. 68-70 i k. 331), D. W. (k. 70-72 i k. 331), R. J. (k. 45-47 i k. 332), R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14, k. 72-73 i k. 352), B. D. (1) (k. 9-10 i k. 67 akt II K 1078/14, k. 47-48 i k. 350-351), A. Ż. (2) (k. 37 akt II K 1078/14, k. 86-87 i k. 351), T. K. (k. 120 akt II K 1078/14 i k. 388) i M. T. (k. 86 akt II K 1078/14 i k. 213) wynika iż oskarżony S. P. (2) nie uczestniczył w ognisku organizowanym przez klub (...) i nie znajdował się w grupie osób która szukała pokrzywdzonego D. D. (1) w miejscowości K. po tym jak ten uderzył w twarz L. W.. Należy ponadto wskazać iż z zeznań świadków: L. W. (k. 68-70 i k. 331), D. W. (k. 70-72 i k. 331), R. J. (k. 45-47 i k. 332), R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14, k. 72-73 i k. 352) wynika wprost iż oskarżonego S. P. (1) nie było na posesji państwa S., a pokrzywdzony D. D. (1) został na tej posesji uderzony w twarz tylko przez L. W. i R. J.. Fakt ten potwierdzają również zeznania świadka K. S. (2) (k. 124 akt II K 1078/14 i k. 139-140) z których wynika iż oskarżony S. P. (1) podczas zdarzenia na podwórku posesji państwa S. nie uderzył pokrzywdzonego D. D. (1). Fakt ten potwierdzają również pośrednio zeznania świadka B. D. (1) z których wynika iż relacji swojego syna D. D. (1) wie że oskarżony S. P. (2) go nie bił (k. 350-351). Ponadto zasadnicza wątpliwość budzą zeznania świadków K. S. (1) i D. D. (1) opisujące wydarzenia podczas ogniska zorganizowanego przez klub (...) w K.. Należy wskazać i zeznania tych świadków wzajemnie się wykluczają zwłaszcza odnośnie faktu przez kogo i w jakich okolicznościach pokrzywdzony D. D. (1) został podczas tego ogniska uderzony w twarz oraz odnośnie faktu czy uderzył on L. W.. Gdyby rzeczywiście podczas tego ogniska pokrzywdzony D. D. (1) został kilkakrotnie uderzony pięścią w twarz jak twierdzi to raczej udał by się do domu, a nie na dalsza przechadzkę po miejscowości K. w towarzystwie (...). Ponadto z zeznań świadków D. D. (1) i K. S. (1) nie wynika by wtedy D. D. (1) doznał jakichkolwiek obrażeń ciała. Należy wskazać iż w tym zakresie zeznania świadków D. D. (1) i K. S. (1) pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków L. W. (k. 68-70 i k. 331), D. W. (k. 70-72 i k. 331), R. J. (k. 45-47 i k. 332) i R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14, k. 72-73 i k. 352) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Uzasadnioną wątpliwość budzi również ta część zeznań świadka D. D. (3) w której stwierdził iż po tym jak uciekł z posesji państwa S. był goniony przez L. W. i oskarżonego S. P. (1) i zajechał mu drogę samochód z osobami z klubu (...) a następnie gdy leżał na ziemi zasłaniając rękami głowę był kopany po całym ciele między innymi przez L. W., R. J. i oskarżonego S. P. (1). Należy zauważyć iż z zeznań świadków K. S. (1) (k. 129 akt II K 1078/14) i K. S. (2) (k. 124 akt II K 1078/14 i k. 139-140) nie wynika by po tym jak pokrzywdzony D. D. (1) opuścił ich posesje ktoś go gonił co potwierdzają zeznania świadków: L. W., D. W., R. J. i R. W.. Ponadto prawdziwość tej części zeznań świadka D. D. (1) podważa opinii pisemnej z dnia 26 września 2016 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. R. z której wynika iż w wyniku zdarzenia w dniu 31 maja 2014 r. pokrzywdzony D. D. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu powierzchniowego – stłuczenie twarzy – okolicy policzka po stronie lewej stanowiącego naruszenie narządów ciała na czas poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k.. Natomiast w wyniku zdarzenia z dnia 01 czerwca 2014 r. pokrzywdzony D. D. (1) doznał obrażeń ciała w postaci złamania wieloodłamowego żuchwy - trzonu w okolicy zębów 41, 42 i lewego kąta, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała trwającym dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.. Obrażenia jakie odniósł pokrzywdzony D. D. (1) naraziły go na nastąpienie skutku określonego art. 157 § 1 k.k. (k. 110 akt II K 1078/14). Tym samym gdyby pokrzywdzony D. D. (1) był kopany po całym ciele przez grupę osób w sytuacji gdy zakrywał rękami głowę musiał by również doznać innych obrażeń ciała oprócz obrażeń twarzy. Z opinii tej jednak nie wynika by pokrzywdzony takich obrażeń doznał. Ponadto należy wskazać iż istnieć konflikt pomiędzy oskarżonym S. P. (1) a pokrzywdzonym D. D. (1) co mogło być powodem pomówienia przez D. D. (1) i K. S. (1) (obecną partnerkę D. D. (1) – k. 350) o udział w pobiciu D. D. (1).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadków D. D. (1), K. S. (1) i K. S. (2) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 04 października 2016 r. (k. 180-182) jako jasnej, dokładnej i fachowej.

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej z dnia 26 września 2016 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii. Z opinii z dnia 26 września 2014 r. wynika iż w wyniku zdarzenia w dniu 31 maja 2014 r. pokrzywdzony D. D. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu powierzchniowego – stłuczenie twarzy – okolicy policzka po stronie lewej stanowiącego naruszenie narządów ciała na czas poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. . Natomiast w wyniku zdarzenia z dnia 01 czerwca 2014 r. pokrzywdzony D. D. (1) doznał obrażeń ciała w postaci złamania wieloodłamowego żuchwy - trzonu w okolicy zębów 41, 42 i lewego kąta, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała trwającym dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. . Obrażenia jakie odniósł pokrzywdzony D. D. (1) naraziły go na nastąpienie skutku określonego art. 157 § 1 k.k. (k. 110 akt II K 1078/14) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 158 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto bierze udział w bójce lub pobiciu , w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k. Przedmiotem ochrony, jako znamieniem typów czynu zabronionego, jest w wypadku przestępstwa określonego w art. 158 § 1 k.k. życie i zdrowie człowieka. Przez pobicie należy rozumieć czynną napaść przynajmniej dwóch osób na jedną osobę albo grupy osób na grupę, przy czym w tym ostatnim wypadku do atakujących należy przewaga. W odróżnieniu od bójki, w wypadku pobicia można jednoznacznie wskazać na atakujących i broniącego lub broniących się. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 maja 1974 r., II KR 14/74, OSNKW 1974, nr 10, poz. 186 wskazał trafnie na cechę udziału w pobiciu, które musi polegać na świadomym współdziałaniu uczestników pobicia . Fakt, że po stronie sprawcy atakującego „sam na sam” pokrzywdzonego przyłączyła się inna osoba, która - obiektywnie rzecz ujmując - wspomogła go w agresywnych działaniach, ale bez jego wiedzy i zgody, nie może być uznany za „wzięcie udziału” w pobiciu - w rozumieniu art. 158 § 1 k.k. - przez tego pierwszego sprawcę. Udziałem w pobiciu jest każda forma kierowanego woł udziału w grupie napastniczej, bowiem obecność każdego jej uczestnika zwiększa przewagę napastników i przez to ułatwia im dokonanie pobicia, zadawanie razów, a wzmaga niebezpieczeństwo nastąpienia skutków w zdrowiu ofiar. Rozmaitość form zachowania, aktywność każdego z uczestników, zadawane razy, ich ilość i skutki mają znaczenie dla oznaczenia stopnia winy każdego z nich, więc i kary, ale nie są one znamienne dla bytu tego przestępstwa”. Przez przestępstwo pobicia z art. 158 § 1 k.k. rozumie się czynną napaść co najmniej dwóch sprawców na jedną lub więcej osób. Nie oznacza to jednak, że w przypadku większej liczby pokrzywdzonych, poszczególni sprawcy muszą wziąć udział w pobiciu każdego z nich, gdyż dla bytu przestępstwa wystarczające jest działanie skierowane chociażby przeciwko jednemu z pokrzywdzonych, z zachowaniem wspólności zamiaru i tożsamości zdarzenia, przy czym uczestnik pobicia musi mieć świadomość niebezpiecznego charakteru zdarzenia i generalnie przewidywać następstwa czynu w postaci ciężkich uszkodzeń ciała (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 10 kwietnia 2001 r. II AKa 27/2001, OSA 2002, z. 3, poz. 20). W wypadku typu określonego w art. 158 § 1 k.k. skutkiem uczestniczenia w bójce lub pobiciu jest narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub uszczerbku na zdrowiu przestępstwo to jest więc typowym przestępstwem konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. Przemysł określone w art. 158 § 1 k.k. może być popełnione tylko umyślnie. Sprawca bierze umyślnie udział w bójce lub w pobiciu ze świadomością, że bójka lub pobicie zagraża bezpośrednio życiu lub poważnym stopniu zdrowiu człowieka i tego chce lub przynajmniej na to się godzi. (tak Komentarz do art. 158 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas,

J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.). Określony w art. 158 § 1 k.k. udział w bójce lub pobiciu jest przestępstwem umyślnym, które wymaga zamiaru bezpośredniego co do samego uczestnictwa w zajściu, natomiast znamię jego niebezpiecznego charakteru (tj. narażenia życia lub zdrowia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo) może być objęte zamiarem ewentualnym (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 IV 1975 r., II KRN 10/75, OSNPG 1976, nr 3, poz. 20). Osoby zaatakowane w ramach pobicia nie ponoszą odpowiedzialności za naruszenie nietykalności cielesnej i obrażenia zadane napastnikom, gdyż znajdują się w sytuacji obrony koniecznej.

Natomiast przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W ujęciu art. 64 § 1 k.k. recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Treść tego przepisu nie pozostawia żadnej wątpliwości, że podstawą zakwalifikowania czynu jako popełnionego w warunkach recydywy szczególnej nie może być skazanie za przestępstwo nieumyślne, ale może to być przestępstwo z winy kombinowanej umyślno-nieumyślnej, w którym czyn zabroniony popełniony jest umyślnie a nieumyślność dotyczy jedynie jego następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2002 r., V KKN 404/01, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 3).

Jeżeli chodzi o czyn z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. zarzucony oskarżonemu S. P. (1) to nie można stwierdzić na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego by oskarżony popełnił zarzucony mu czyn. Należy zauważyć iż zebrane w sprawie dowody nie potwierdziły faktu iż oskarżony S. w dniu 01 czerwca 2014 roku w miejscowości K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z L. W., R. J. oraz innymi nieustalonymi dotychczas osobami wziął udział w pobiciu D. D. (1). Należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony S. P. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zaprzeczył by w dniu 01 czerwca 2014 r. brał udział w pobiciu D. D. (1). Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego S. P. (1) (k. 1055 akt II K 1078/14 , k. 44 i k. 319) oraz zeznań świadków : L. W. (k. 68-70 i k. 331) , D. W. (k. 70-72 i k. 331) , R. J. (k. 45-47 i k. 332) , R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14 , k. 72-73 i k. 352) , B. D. (1) (k. 9-10 i k. 67 akt II K 1078/14 , k. 47-48 i k. 350-351) , A. Ż. (2) (k. 37 akt II K 1078/14 , k. 86-87 i k. 351) , T. K. (k. 120 akt II K 1078/14 i k. 388) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika iż oskarżony S. P. (1) nie uczestniczył w ognisku organizowanym w K. przez klub (...) i nie znajdował się w grupie osób która szukała pokrzywdzonego D. D. (1) w miejscowości K. po tym jak ten uderzył w twarz L. W. . Należy ponadto wskazać iż z zeznań świadków: L. W. (k. 68-70 i k. 331) , D. W. (k. 70-72 i k. 331) , R. J. (k. 45-47 i k. 332) , R. W. (k. 208-201 akt II K 1078/14 , k. 72-73 i k. 352) wynika wprost iż oskarżonego S. P. (1) nie było na posesji państwa S. , a pokrzywdzony D. D. (1) został na tej posesji uderzony w twarz tylko przez L. W. i R. J. . Fakt ten potwierdzają również zeznania świadka K. S. (2) (k. 124 akt II K 1078/14 i k. 139-140) z których wynika iż oskarżony S. P. (1) podczas zdarzenia na podwórku posesji państwa S. nie uderzył pokrzywdzonego D. D. (1) . Okoliczność tą potwierdzają również zeznania świadka B. D. (1) z których wynika iż relacji swojego syna D. D. (1) wie że oskarżony S. P. (2) go nie bił (k. 350-351) . Należy wskazać iż świadkowie ci nie mieli powodów w tym zakresie zeznawać nieprawdy dotyczy to zwłaszcza zeznań świadków K. S. (2) i B. D. (1) . Należy stwierdzić iż jedyną osobą wskazującą na fakt iż oskarżony S. P. (1) brał udział w pobiciu pokrzywdzonego D. D. (1) i uderzył go w twarz na posesji państwa S. , a później był w grupie osób które kopaly pokrzywdzonego leżącego na ziemi z zakryta rękoma głową jest pokrzywdzony D. D. (1) . Zeznań świadka K. S. (1) wynika tylko iż oskarżony S. P. (1) uderzył razem z L. W. pokrzywdzonego pięścią w twarz . Sąd nie dał jednak w tym zakresie wiary zeznaniom świadków D. D. (1) i K. S. (1) z przyczyn wskazanych wcześniej .

Dlatego Sąd rozstrzygnął wszelkie niedające się usunąć wątpliwości na podstawie art. 5 § 2 k.p.k. na korzyść oskarżonego S. P. (1) i uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k..

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata J. Ł. kwotę 2066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych czterdzieści groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego S. P. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarbu Państwa.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.